

Рајко Миџин

**МЕНЕ САЧЕКУЈЕ
НАМИГУША
ЊИМА НАМИГУЈЕ
САЧЕКУША**

Рајко Миџин

**МЕНЕ
САЧЕКУЈЕ
НАМИГУША
ЊИМА
НАМИГУЈЕ
САЧЕКУША**

Београд, 2015.

Ако винска мушица
слети на нос пијандури,
она више није винска,
него нишанска!

@

Ако ми добијемо изборе,
бебе ће се рађати у штрампликама!

@

Ако умирете –
умрите у вечерњим часовима
јер ће иначе то бити бајата вест.

@

Акупунктура је најпре заживела код нас:
Још кад су нашли Саву Савановића!

@

Амерички сан сваке будале је
да доспе до двора.

@

Американци спремају зид
само за Латиносе.
Ми имамо зид за сваку главу!

@

А онда је стрељачки вод испалио
почасни плотун!

Баба ми је у вези са краљевском,
а деда са виновом лозом!

@

Баба се на венчању потписала палцем.
То је био прст судбине!

@

Батина је из раја изашла.
Батинаши још нису.

@

Баш сте ви нека фина жена.
Чим вас пипнем, псујете!

@

Благо онима који умеју да напишу
афоризам од једне речи!
Они знају шта је увод, разрада и закључак!

@

Биће пакао! Сви ћемо на казан!

@

Блатили смо их,
а сад бисмо их и од блата правили!

@

Бог све види, али не цинкари.

@

Буди паметан – прави се луд!

Буре је већ нестрпљиво
јер мајстори још не полазе!

@

Вежите се, полећемо!
Они који се не буду сами везали,
ризикују да их вежу отмичари!

@

Већина светских државника
има и користи двојнике;
к'о наше – мајка више не рађа!

@

Владају нама, к'о да не владају собом!

@

Влада мисли да има све конце у рукама,
али народ седи на иглама.

@

Владар је у дилеми шта да распише –
опште изборе или општу мобилизацију.

@

Вук је сит,
али вучићима стадо делује изазовно.

@

Гласајте само у нашим кутијама –
Пандора!

Глава најлакше лети на крилима успеха!

@

Грађани сами чисте контејнере.
Отимају комуналцима хлеб из руку!

@

Грмело је одасвуд, али нам није синуло.

@

Грађани више немају пара за појединачна
гробна места па је зато све чешћа појава
масовних гробница!

@

Да бих се њоме оженио,
обећавала ми је птичје млеко!
Ја и веровао – имала је сисе као пиле!

@

Да је мој деда знао за кондом,
не би ме сад ћале злостављао!

@

Дали су ми налог
да му прегледам аутобиографију –
ауто му је био чист, биографија није.

@

Данас су хироманти свуда.
Где год уђеш – гледају ти у руке!

Да није мој деда умро као џамбас –
сада би био уважаван
као контроверзни бизнисмен!

@

Да није ових страшила –
други би уместо нас обрали зелен бостан!

@

Да смо уместо цркава зидали куће на
Косову, одавно бисмо их продали!

@

Дотерали смо цара до дувара,
али смо били дворске будале.

@

Државни апарат је превазиђен и спор.
То треба све прикључити на струју!

@

Добар глас далеко се чује.
Добар јаук још даље.

@

Добар и будала јесу браћа,
али само добар личи увек на брата.

@

Догурасмо до мртве тачке.
А некад смо били мртво слово на папиру!

Докази о бољем животу
код нас се могу наћи само на депонијама.

@

Док је био зец, лежао је у грму.
Од кад се осоколио – и вила му је мала.

@

Држе нам слово, а нису научили
да се слово држи теже од књиге!

@

Друге земље праве свакакве планове,
а наша само мировне.

@

Дуг је зао друг.
Поменуо се, не повратио се!

@

Жена ми се спанђала са лекаром из хитне,
што није лоше. Сад он одмах дотрчи,
чим види позив са овог броја!

@

Жене обично воле полтроне.
Ти умеју да увуку у сваку рупу!

@

Жене су као игле: свуда прођу.
Само им прво треба добро уденути!

Жена ме хвата за реч, а ја њу за језик!

@

Живот је кратак. Зато, без залета!

@

Жири Нинове награде тајно је ишао у
Сурдулицу, Коцељеву и Мачкатицу, да
нађе некога ко је писмен. Време је већ
да се опет разбије монономија!

@

Задовољство често налазим у јелу.
Нарочито кад се и жена умеша!

@

Засад се слажемо само на гомиле!

@

Застава нам је на пола копља. Ко ће више
да се пење тако високо да је љуби!

@

Зајахали нам на грбаче,
а причају како их носимо од радости!

@

За 10 година радног стажа добио сам
златник са ликом друга Тита.
За 20 година 60 одсто личног дохотка.
За 30 година - отказ!

За пијаног свака је капија тријумфална.

@

Зашто сам испразнио буре?

Па где ће да живи Диоген!

@

Затворили су били одасвуд,
а овамо хтели да га одува промаја!

@

Земља нам и није неког квалитета;
кад год је топимо крвљу, скупи се!

@

Знам да ми је књига најбољи друг,
али понекад пожелим и другарицу!

@

Знамо да су ишли на лулу мира,
али не знамо како су попушили!

@

Иако се технике погона стално
усавршавају – гласачка машина
joш увек најбоље ради на пару!

@

Између богатих и сиромаша
и нема неке битније разлике,
сем у начину како носе шешир.

И бака и мајка умеју да гурну иглу
у плетиво, а ћерка само у вене!

@

И даље су кобна дела умрлих вођа.
Као голови из мртвог угла.

@

Изгубио сам жену.
Молим налазача да буде поштен.

@

И кад нас милују – плъуну у шаке!

@

И кад смо клечали на зрнцима –
то су била зрнца истине !

@

Има да изгинемо на терену!
Побиће нас навијачи!

@

Имам и ја још Аморову стрелу.
Али се бојим да одапнем!

@

И ми смо људи од крви и меса без костију.

@

И пакао може да се претвори у рај,
ако се тамо уз казан нађу и шљиве!

Ја сам свој човек!
А боље би било да сам њихов.

@

Ја сам се школовао бесплатно,
а моја деца цабе!

@

Јасно је да од дрвета не виде шуму,
али не смеју га посећи
јер можда шуме нема!

@

Једино кад је влажна жена не може
да вам баца прашину у очи!

@

Јесте у индустрији лоше: један запослени
плаћа једног пензионера, али је у фудбалу
још горе: дванаести играч плаћа једанаест!

@

Јесу Грци дужни, ал умеју и да врате!

@

Још за краља у нашу варош
долазили су циркуси. Али од деде
нису тражили да гласа за мајмуне!

@

Још као мали, седео је на две ноше!

Још кад сам од ње добио вашке
у обданишту, требало је да научим
да немам ништа с њом!

@

Јутрос сам обукао одело и кравату.
Морао сам да одрадим
један веома прљав посао!

@

Јуче је умро један наш велики писац.
Ето места у Удружењу за десетак малих!

@

Кад год одем у цркву – покајем се!

@

Кад видим ове данашње новине
шта све и како пишу – не могу да кажем
да не постоји слобода штампе!

@

Кад год им пођем уз длаку,
они се накостреше!

@

Кад год нам власт западне у кризу,
треба јој свежа крв!

@

Кријем се уз јавни казан!

Кад год проишам поред
усамљеног аутостопера,
покајем се што га нисам покупио!

@

Кад је мафија на власти,
полиција је у опозицији.

@

Кад су ме, по рођењу, пуштали у рад –
пресекли су ми пупчану врпцу!

@

Кад сам у муци,
морам да натегнем и Мученицу!

@

Кад се сетим како смо комунисте
гађали јогуртом! Ех, имало се!

@

Каква Аморова стрела!
За ову моју треба двоцевка!

@

Кад кренемо на пијац, баба стави
вештачке зубе. Тако сам мирнији
јер имам оружану пратњу.

@

Како год окренеш, животни циљ је смрт!

Кад смо укинули комунизам –
вратили смо поново Бога,
па је ђаво отишао и однео шалу!

@

Каква линија Карловац – Карлобаг -
Огулин - Вировитица... Ми смо одувек
били за Европу без граница!

@

Како год да рачунам – било по
јулијанском, било по грегоријанском, у
мом календару има више дана него хлеба!

@

Како да будемо хладних глава
кад нам гори под ногама.

@

Како се мењају лица режима:
режим, режиш, режи,
режимо, режите, реже!

@

Како се назива човек
који прима мито? Примитивац!

@

Као мали, видео сам Тита.
А као велики свога Бога.

Клоните се самоубица.
Поготово ако немају сигурну руку!

@

Код мене само клозетска даска
важи и као одскочна.

@

Код нас се не зна шта је горе:
пуцњава или гробна тишина.

@

Ко дупетом крчи свој пут –
опасан је за оне иза њега!

@

Које је расе Куртин и Муртин коњ?
Промискуитетне!

@

Ко је пронашао динамит? Нобел!
Ко је пронашао мину? Не зна се!

@

Ко каже да код нас владају мафија, мито и
корупција – износи грубе неистине!

@

Ко је шта радио – ми смо увек само
правили Снешка Белића.
Зато сада трчимо за шаргарепом.

Који Армстронг, болан?
Па Муџо је прије њега
ков`о коња по мјесецу!

@

Коловођа и треба да води.
Али и да слуша како му свирају!

@

Ко с ђаволом тикве сади не зна
колико је то лепше с ђаволицом!

@

Крај нам је известан,
само је до краја неизвесно!

@

Кратак ми је фитиљ.
Зато немам храбрости да креснем!

@

Кум је дугме само у мафији
јер му тамо живот виси о концу.

@

Купујте домаће! Док још нису странци
све покуповали!

@

Куси пси – то су хероји! Они не умеју
ни пред ким да подвију реп!

Лако бих ја читао између редова
да није загустило.

@

Лако је Аладину са чаробном лампом.
Ал' ево му мој празан тањир!...

@

Лепота је пролазна!
Зато и не одвајам очи од прозора!

@

Лидер је настао од анаграма дилер!

@

Лош генерал лако остане без трупа!

@

Људи су открили ватру,
па су после почели и да је размењују!

@

Мало им је што су ми стављали у џеп,
па ми сад стављају и на терет!

@

Међународна заједница је увек била
без слуха, иако смо ми јако пуцали!

@

Мене сачекује намигуша,
а њима намигује сачекуша!

Мајка ме учила да чувам приватни живот,
а да је све остало друштвено – али бих
боље прошао да сам имао друштвени
живот, а све остало приватно.

@

Мене су моји извели на пут.
Тако ћу и ја ускоро своју децу!

@

Мењам добру идеју за фикс!

@

Ми и руски рулет играмо кубуром!

@

Мислили смо да ће
првог јануара бити најлуђа ноћ,
али нас је већ следећа демантовала!

@

Министарство рада отпуштеним
радницима нуди широке могућности:
Како да постанем милионер, Бинго,
Слагалица, Високи напон... А они, који су
се буквално нашли на улици,
могу да сачекају и Кеш такси!

@

Мој анђео прави је ђаволак!

Мислио је да ћу планути као шибица.
Али сам се ја овлажила!

@

Модерни турбо фолк: композитори –
пумпе, певаљке – мотори, а песме –
издувни гасови!

@

Моја је жена била моја брига,
па је зато прешла на другога!

@

Мој се прадеда тук’о за ослобођење,
деда за револуцију, тата за девојке,
а ја за ‘леба!

@

Молимо грађане да уредно и на време
регулишу своје обавезе
јер више нема шта да им се попише!

@

Молите Бога да Бога нема!

@

Мото младе генерације:
лаке дроце, средњи прст, тешке дроге!

@

Научио сам целу азбуку. Дајте још!

На венчању, обавезно нагазите младу.
Да се зна да сте стали на луди камен.

@

Надао сам се да ће бар поплаве
избацити ову владу!

@

На кнежевој вечери се и попило.
Зато је Турака сутрадан било више!

@

На концу се машио конопца.

@

На Косову нам оста Ситница.

@

На нашу везу, ја сам ставио тачку –
а она рецку!

@

На парове разброј с`!
Патриота, издајник, патриота, издајник...

@

Направио бих и електрану на ветар,
али не дају јебиветри!

@

Наша историја је омеђена
од Творца до Миротворца!

Наша влада је отпутовала у Грчку на
прославу двогодишњице вековног
пријатељства!

@

Наша естрада је задужила светску науку.
Да се није појавио онај Џеј,
свет не би знао шта је то ЦД-РОМ!

@

Нашао сам добру женску на Интернету,
али је веза пукла.

@

Наш водећи тајкун тражи од владе
да га пусти преко границе јер је чуо
да су на прелазима краћа задржавања
него у притвору.

@

Наше Сунце нам се учинило јарко,
па смо обрали зелен бостан!

@

Наши избори су били увек поштени!
Али изабрани нису.

@

Наши јунаци су се из басни
преселили у бајке!

Наши пријатељи Кинези имају косе очи,
али право гледају!

@

Не дирам у власт. Не тражим ђавола!

@

Наши су у срцу,
а ваши у стидним длакама.

@

Не волим кад ми црна мачка
пређе пут. Волим кад ми сврати.

@

Не јуришам док не падне команда!

@

Некада се тако добро живело
да је Рентген морао да измисли
како да се људима виде ребра.

@

Некад беху револуционарне стазе.
Данас су путеви дроге и дувана.

@

Неки за светилиште сматрају Јерусалим,
неки Меку, а неки и љуту!

@

Нема хлеба без мотке!

Неки министри умеју да засвирају.
А неки умеју да и за појас задену.

@

Неки фудбалери не певају химну.
Вала, и неки од ових других,
како је певају – боље да ћуте!

@

Не кривимо их што је прошао воз,
но што нису знали да је последњи!

@

Немате где да станујете – па добро, бар
вам криза не куца на врата.

@

Не питај ме како сам зарадио
први милион. Крваво!

@

Не плаше ме сусрети са женама,
али више волим да им видим леђа!

@

Непријатељ залегао у високу траву.
Сад ћемо морати и да косимо!

@

Неће Србијом да дуну тајфуни –
не дају тајкуни!

Непријатељ је срљао као руља,
на супрот нашој војсци која је
врло организовано одступала.

@

Није ме брига у ком грму лежи зец
већ зечица!

@

Није излог за сваку радњу!

@

Није он лутка на концу. Конац дело краси.

@

Није политика што и математика.
Нуле иза Вође не вреде ништа!

@

Није тачно да је некад било све домаће –
а руска кола, бугарски мириси,
кинеска техника, талијанске фармерке,
и пољски клозети!...

@

Никако да се и ја обогатим преко ноћи,
мада ми жена само тада даје!

@

Нико од дављеника да се дохвати Вође –
сламке једне међу вихорове!

Нисам био поклоник рока већ попа,
а било би боље да сам гледао попадију!

@

Нисам ни ја луд да се враћам на старо,
али ме младе слабо запажају!

@

Нова година је као нова власт –
прославља се само њен долазак.

@

Новој влади треба увек дати 100 дана,
а старој бар 50 година!

@

Ноје је у барку увео и пар јетија.
Али, то је био геј пар!

@

Обећање – лудом ратовање!

@

Ови из опозиције ми јуче искључили
струју да не бих подлегао лажним
обећањима владајућег лидера!

@

Од када смо им дали џојстик у руке,
они стварно уобразили
да ми имамо по шест живота!

Ова инвестиција је спотицање,
још од камена темељца!

@

Ово је ватрена линија!
Ту ћемо повући црту!

@

Ово сам писао седећи,
а можда ћу после и да одлежим.

@

Одали смо му последњу пошту.
Сада сви знају где се крије!

@

Од банана републике
гора је само банална република.

@

Од владе у сенци боља је
влада у хладовини.

@

Од кад имамо армију незапослених – нема
регрутације. Ко ће да издржава две војске!

@

Одржали бисмо ми и ове године
геј параду, али нам ови педери
из власти и полиције не дозвољавају!

Од када сам без пара,
за мене нема више ни сиротињске забаве!

@

Од када сам заронио у благостање,
дишем само на цевчицу!

@

Од када су нам срушили мостове –
плаћамо већ на ћуприји.

@

Од књижевности се и може живети,
све док се не огладни.

@

Ожалошћена породица се потписује
анонимно.

@

Он је још као беба знао да засере!

@

Оном који је на челу,
могу да пуцају само у потиљак.

@

Опело не чини човека.

@

Оптимиста и на самрти
слуша временску прогнозу.

Оптимиста греје руке
и кад догори до ноката.

@

Оптужени може да се брани са слободе.
Ено му шума, па нека бира одакле ће!

@

Освојио сам и ја тај Венерин брег,
али је неко пре мене већ побио заставу!

@

Остаћемо заувек република.
Не може нама ни било какав ум да царује!

@

Отворили смо тестамент,
али нисмо ушли у њега!

@

Отићи ћу у бели свет! Да радим на црно.

@

Откад ми је празан тањир,
почео сам да им једем само из руке!

@

Па шта ако позими, а струја поскупи?
Грејаћемо се на угаљ, дрва и гас до даске!

@

Потези наше владе: такнуто—макнуто!

Падам само ничице.
Тако и у паду напредујем.

@

Партизански курири су били често гладни,
па су морали да једу писма!

@

Пишем претећа писма уредницима.
Нека бар чита полиција
кад не могу читаоци!

@

Подављени су већ добили своје куће,
молимо поплављене да буду уверени
да власт води рачуна о приоритету!

@

Пољопривредници, редовно региструјте
своје тракторе! Само тако ћете моћи
да блокирате путеве
без страха од саобраћајне полиције!

@

Поп много тражи, па сам се обратио
попадији. Биће то ватрено крштење.

@

Последње речи генерала Кастера:
Дајем коња за мобилни!

Постао сам отац нације.
Јеб`о сам јој мајку!

@

Прво смо имали пролетерске,
па ударничке, па јагњеће бригаде,
а сада Сашине бригаде!

@

Пред некима је животни пут,
а пред некима – друм!

@

Председник само пресеца врпце, а од нас
очејује да саставимо крај са крајем!

@

Примам здраво за готово,
а примам и на вересију!

@

Продајем децу у пола цене.
Здрава су, али невоспитана.

@

Продао бих веру за вечеру,
али ми је ручак пречи.

@

Размишљам да се вратим на њиву.
Да изводим бесне глисте.

Ратни злочинци су све хуманији.
Поштују правило: Најпре жене и деца.

@

Риба смрди од главе,
ако се доле чешће запире!

@

Роде су криве за све.
Оне су нас довде и донеле!

@

Рођен сам и живим у знаку лава.
Само још да рикнем!

@

Рудари су штрајковали,
а после су легли на руду.

@

Савладали смо ми неке лекције,
али имамо проблем са градивом –
даске нам фале!

@

Сада сам слободан зидар.
А до јуче сам био грађевинац!

@

Сад пишем на копјутеру.
А некад сам могао слободном руком!

Само вештице умеју да сагоре на послу!

@

Само луди камен чува змију под собом!

@

Само кад нагазиш душтабанлију,
тек си онда с неким на равној ноzi!

@

Само фригидне професорке тврде
да је јебати несвршени глагол.

@

Сан сваког Србина – да сагради кућу,
да има где да пиша иза ћошка!

@

Са фронта нам је тата слао белу технику.
А после је стигла црна вест.

@

Свакога дана у сваком месту
никне понека нова народна кухиња.

@

Ако се овим темпом настави –
убрзо ћемо хранити пола Европе!

@

Сваки пут почиње првим кораком.
Сем ако не стојиш на мини.

Све банке се отварају у центру града,
да пљачкаши не лутају периферијом.

@

Све испод црте – на линију!

@

Све нам се урушава, али ипак неће
доћи до најгорег: влада неће пасти!

@

Све ређе једем и пасуљ.

Али то власт и не чује!

@

Све су то педери! Јебем их у дупе!

@

Свет се развијао у свим правцима,
ми смо се развијали само у стрелце!

@

Све ће ово у прах и пепео. Али,
без бриге – прах ћемо продавати.

@

Сви хероји су ратни бегунци
који су погрешили смер!

@

Син му, као и мој, имао јединице.
Али су његове биле специјалне.

Сисао бих и ја у две мајке.
Али ми ћале више није ни за шта!

@

Сито на решетање!

@

Скривио бих одмах – кад бих знао
да ће ми допасти самица!

@

Скупштина је прихватила новог
мандатара. Кренуло се опет од нуле.

@

Смех је најбољи лек –
али је све теже доћи до рецепта!

@

Србија има озбиљну будућност.
Толико озбиљну да се нико не смеје.

@

Србија нема море, али Срби имају!

@

Срце ми узигра пред националном
заставом, а још више
пред националном химном –
али то није ништа у поређењу
са националном кухињом!

СТИЖЕ ВЛАДА НАЦИОНАЛНОГ СПАСА.
НАЦИЈО, СПАСАВАЈ СЕ КО МОЖЕ!

@

ТАЈКУНИ, БОГМЕ, ПУНЕ ГАЋЕ!
ДА ЛИ ЋЕ ОПЕТ НУЖДА ЗАКОН ДА МЕЊА?!

@

ТАЧКА СЕ ЗОВЕ СЛАБА
ЗАТО ШТО ЈЕ УВЕК ИЗГУРАЈУ НА КРАЈ.

@

ТЕК КАД СМО МУ ОТКРИЛИ СПОМЕНИК
СХВАТИЛИ СМО ЊЕГОВУ ВЕЛИЧИНУ!

@

ТЕК САД, КАД ЈЕ ВОДЕ ОВИ
ШТО НОСЕ ЦРВЕНИ ФЕЊЕР,
ЈАСНО МИ ЈЕ ЗАШТО ЈЕ ПОЛИТИКА КУРВА.

@

ТЕОРИЈА НАМ ЈЕ У ПРАКСИ!

@

ТРЕБАЛО ЈЕ ДА ТО БУДЕ ПРАВИ ПОТОП –
АЛИ СЕ ОВИ ВЛАДАЈУЋИ НИСУ МОГЛИ
ДОГОВОРТИ КОЈА ЋЕ ДВОЈИЦА У БАРКУ!

@

ТЕСЛА ЈЕ ИЗМИСЛИО СТРУЈУ ЗА ВИБРАТОР ЈЕР
ГА ЈЕ МРЗЕЛО ДА ГУБИ ВРЕМЕ СА ЖЕНСКАМА.

Толико су ме олакшали, да не могу
ни да се обесим поштено!

@

Толико сам у овој сиротињи
да сам се већ одомаћио!

@

Тражићемо Теслу. Са свећом!

@

Требало је да многи писци уђу у
библиотеке најпре као читаоци.

@

Убица се вратио на место злочина,
али је овог пута жртва била паметнија!

@

Увек сам тражио себи лепе жене.
Али, изглед вара!

@

У дневним новинама, само један прилог
објаве као Виц дана.

@

Уз младу жену не живи се од старе славе!

@

Улагање у нашу привреду –
то је бацање новчића у фонтану!

Увек кад пођем у криволов,
обучем маскирно одело.
Али деси се да не опалим метак.

@

У јавној кући тајност је најпотребнија!

@

У љубавном троуглу
један угао је увек туп!

@

У мог фићу и даље
уливам само оптимизам!

@

У мојој кући се зна ред,
чак и кад сам ја на службеном путу!

@

Умро је некадашњи ударник. Биће
сахрањен у алеји ислужених грађана.

@

У складу с новогovorом,
Сава ће се, у току кроз Хрватску,
називати Степинац.

@

У нашег цара нису биле козје уши,
али је умислио да је Трајан!

Уредник таблоида развео се трећи пут.
Ето новог слободног новинара!

@

У свем нашем лудилу
фали нам само још луда срећа!

@

Устала је мотика. И кука.

@

У тунелу, усред мрака,
иде пруга од брзака!

@

Учили су ме да будем вредан и поштен,
а два добра не иду заједно!

@

Фудбалери морају да знају да отпевају
химну, а навијачи и да је извижде!

@

Хладно је, али иду боља времена. Вунена!

@

Хоћете мој глас?

Ево вам га!

@

Храни сина, дај му бенсендина!
Србија се умирит не може!

Цементаре и пиваре смо распродали.
Остало ћемо да зацементирамо
па да залијемо!

@

Црвенкапа је била лоша женска.
За њом је у шуму кренуо само вук.

@

Црвено вино, бели мишеви,
плави подочњаци –
то је моје национално обележје!

@

Чак и најокорелије Српкиње
на крају узвикују: САД! САД! САД!

@

Чезнем да ме саслушава полицајка.
Све бих јој открио!

@

Чим видим добру мачку,
помислим и на клупко!

@

Чим видим секс бомбу, уфитиљим.

@

Чим је наш диша запалио –
фирма нам се гаси.

Чим је реп краћи, брже се подвија!

@

Чим ми је искукала најскупљи мобилни –
постала ми је недоступна.

@

Чим отвориш неки дневни лист –
одмах видиш ко је у корену!

@

Чим пресуши, одговорне пусте низ воду.

@

Чим су бабе престале да ме милују,
схватио сам да сам почео да старим.

@

Чувари наше будућности закључили су
да је најбоље да на врата ставе катанце.

@

Чуо сам да само будале памте,
па сам почео да пишем...

@

Џаба озбиљна музика,
кад мишеви коло воде!

@

Џаба се цар скида го,
кад су старлете занимљивије!

ИЗМЕЋУ РЕДОВА – ЗАГУСТИЛО

Лако бих ја читао између редова да није загустило. Ово је афоризам из књиге насловљене такође афоризмом „Мене сачекује намигуша, њима намигује сачекуша“, а афоризми баш и спадају у оне облике књижевног стваралаштва који свој прави смисао добијају управо читањем „између редова“. У овој књизи се отишло чак и корак даље. Афоризам **Хоћете мој глас? Ево вам га!** заснован је (нарочито његова друга реченица) и на подразумевајућој интонацији којом се изговара, и на пратећем покрету руке, па и на изразу лица...

Све ређе једем и пасуљ. Али то власт и не чује! Да у првој реченици нема једнословне речи „и“, она би казивала баш добар економски положај грађанина који све ређе једе пасуљ, али ова ситна лексема даје реченици супротан смисао. Друга реченица, којом се изриче „жалба“ на ситуацију из прве, добија афористички смисао ако се има у виду не само то да власт не хаје што народ нема шта да једе, чак ни пасуљ, него и оно друго значење глагола „чује“ које, по природи ствари, иде баш уз пасуљ. И, коначно, ни знак

узвика на крају афоризма није случајан – њиме као да аутор хоће да подвикне власти да боље чује оно што из прве реченице није чула. Није, дакле, овај афоризам тако прост, а још мање простачки, како се на прво читање могло помислити.

Пажљиво читање тражи цела ова књига. У народној мудрости „Одело не чини човека“ Мицин промени само једно слово и добије изврстан црнохуморни афоризам **Опело не чини човека**. Други пут у општепознатом „Устала је кука и мотика“ промени само ред речи и, не додајући и не одузимајући ништа, од једне сложене реченице направи две просте, али са ништа мање сложеним значењем: **Устала је мотика. И кука**. А сатирично значење афоризам је добио тиме што „кука“ није више именица него глагол, и то у садашњем времену.

И не само гласовима и речима, често се овај афористичар игра и идиомима. Тако изразе „бели свет“ и „рад на црно“ (користећи и контрастност боја **бели – црно**) он спаја у афоризам са неочекиваним, али реалним завршетком: **Отићи ћу у бели свет! Да радим на црно**.

Има и афоризама који почињу изношењем неке необичне тврдње, а тек њихов крај открије суштину: **Скривио бих одмах – кад бих знао да**

ће ми допасти самица. Ако не бисмо у последњој речи нашли оно њено значење које се не односи на затворски термин, реченица би била нелогична. А у једном другом почетак упућује на све чешћу трговину људима, да би крај указао на, такође учестало, помањкаће кућног васпитања младих: **Продајем децу у пола цене. Здрава су, али невоспитана.** Напоменом „здрава су“ умањује се шок исказан огласом о продаји деце (и то још у пола цене!) да би последње обавештење о њиховој невоспитаности изазвало одушевљење духовитошћу и, истовремено, забринутост једном од одлика наше стварности.

Партизански курири су били често гладни, па су морали да једу писма! Обе констатације су историјски тачне, али њихова повезаност изазива неодољив хумор. А подужи део наше поносне прошлости Мицин овако описује: **Мој се прадеда тук`о за ослобођење, деда за револуцију, тата за девојке, а ја за `леба!** Последице нашег историјског развоја сликане су и овако: **Земља нам и није неког квалитета; кад год је топимо крвљу, скупи се!**

Често се у нашој историји почињало од почетка. Колико је пута мењан само назив државе а, посебно последњих година, у врху политичке власти могли су се наћи и људи који се тешко

сналазе на тим положајима. Види то и обичан свет. А Мицин каже: **Скупштина је прихватила новог мандатара. Кренули смо опет од нуле. Ево још о нулама: Није политика што и математика. Нуле иза Вође не вреде ништа! И ево докле смо стигли: За 10 година радног стажа добио сам златник са ликом друга Тита. За 20 година 60 одсто личног дохотка. За 30 година – отказ!**

Позната су у нашем језику значења бројних идиоматских израза као што су „легао на руду“, „фали му нека даска“, „стао на луди камен“, „ватрено крштење“, „отео ми хлеб из руку“... Афористичари скоро да не могу без њих, користећи их час као идиоме, а час у правом значењу целих синтагми или само неких њихових делова. Успешно то полази за руком и Мицину: **Рудари су штрајковали, а после су легли на руду. – Савладали смо ми неке лекције, али имамо проблема са градивом – даске нам фале! – Поп много тражи, па сам се обратио попадији. Биће то ватрено крштење. – Само луди камен чува змију под собом. – Грађани сами чисте контејнере. Отимају комуналцима хлеб из руку!**

Тешко би се нашла тема које се ова књига није дотакла. О корупцији: **Данас су хироманти**

свуда. Где год уђеш – гледају ти у руке! – О решењима неефикасности државне бирократије: **Државни апарат је превазиђен и спор. То треба све прикључити на струју!** – О великим социјалним разликама: **Докази о бољем животу код нас се могу наћи само на депонијама. А може и овако: Између богатих и сиромашних и нема неке битније разлике, сем у начину како носе шешир.** – О презадужености и земље и појединаца: **Дуг је зао друг. Поменуо се, не повратио се!** – О странпутицама омладине: **И бака и мајка умеју да гурну иглу у плетиво, а ћерка само у вене!** – О незапослености младих школованих кадрова: **Ја сам се школовао бесплатно, а моја деца цабе!** – О страначким кадровима: **Још за краља у нашу варош долазили су циркуси. Али од деде нису тражили да гласа за мајмуне!** – О транзиционој приватизацији: **Купујте домаће! Док још нису странци све покуповали!** – О тајкунима. **Не питај ме како сам зарадио први милион. Крваво!** – О ратним профитерима и трагичним последицама скорашњих ратовања: **Са фронта нам је тата слао белу технику. А после је стигла црна вест.** – О диктаторским владарима: **У нашег цара нису биле козје уши, али је умислио да је Трајан!**

Афоризми из ове књиге углавном су већ били објављени у многим електронским и штампаним медијима, па се овај афористичар осврнуо и на гласила: **Чим отвориш неки дневни лист – одмах видиш ко је у корену.** (користећи речи „лист“ и „корен“ у значењу назива за делове биљки). Или: **Пишем претећа писма уредницима. Нека бар чита полиција кад не могу читаоци!**

А како је Рајко Мицин уопште почео да се бави књижевним стваралаштвом? Ако му је веровати, он сам то овако објашњава: **Чуо сам да само будале памте, па сам почео да пишем...**

Овај последњи афоризам завршен је трима тачкама, чије значење може само да нас обрадује – писање духовитих, оштрих и мудрих мисли још није завршено. Сем ако се не оствари злокобна слутња афоризма **Ово сам писао седећи, а можда ћу после и да одлежим.**

Милен Миливојевић
Живојин Денчић

Рајко Мицин
МЕНЕ САЧЕКУЈЕ НАМИГУША
ЊИМА НАМИГУЈЕ САЧЕКУША

Издавач

Удружење балканских сатиричара Србије

Ј Е Ж

Београд

Уредник

Јасмина Буква

Рецензенти

Живојин Денчић и Милен Миливојевић

Штампа: Терција Бор

Тираж: 300

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

821.163.41-84

ДРАГИЋЕВИЋ, Радиша, 1956 -

Мене сачекује намигуша, њима намигује сачекуша / Рајко Мицин.

- Београд: Удружење балканских сатиричара Србије

Јеж, 2015 (Бор : Терција). - 48 стр. ; 21 cm

Тираж 300 - Рајко Мицин је псеудоним Радише Драгићевића.

- Стр. 41-46: Између редова - загустило / Милен Миливојевић,
Живојин Денчић.

ISBN 978-86-84169-74-9

COBISS.SR-ID 216270604

Рођен као лав (а није још рикнуо) у години мајмуна, у ФНРЈ, век после Тесле. Емигрирао у СФРЈ, СРЈ, СЦГ и Србију на европској путањи. Одрастао овце чувајући. Радио све; осуђиван због комуналија, искључиван из струје и каблнета, телефонски контакти ускраћивани су му чешће но хашким оптуженицима. У ратовима учествовао као гледалац; како у месту рођења нема река, није одликован као бранилац мостова. Завршио студије изводљивости. У Окружном затвору гостовао само као књижевник.

Објављивао најпре на тарабама у селу, а после свуда. Има га у **Сатире 4, Ко је ко у југословенском хумору и сатири**, (Вржина), **Енциклопедија афоризама, Речник антипословица, Графити и афоризми 2001, Дриблинг духа, Афоризми и афористичари**, (Оташевић), **Дневник непристајања** (Денчић), **Бисери балканског афоризма** (Толевски), **Раздељак** (Чотрић). Пише хрватским, српским, црногорским,

бошњачким; влада руским, македонским, бугарским, а служи се и својим.

Објавио је књиге пародија: **НИ ПО БАБУ НИ ПО СТРИЧЕВИМА** (Инорог, Бор, 2002, награда *Сатирично перо* листа *Тимок*), **ТАМО ЈЕ ДАЛЕКО** (Дом културе, Књажевац, 2005); електронско издање **ИСТОРИЈСКА ЧИТАНКА** (Етна, Београд, 2010). *Добитник је награда за најбољу песму на међународном фестивалу Златна кацига, 2001, 2005. и 2006. и добитник Златне кациге за писану форму 2004.*

Под својим правим (крштеним) именом, као аутор и приређивач, објавио је двадесетак озбиљнијих књига, од којих су неке награђене.

Живи илегално, на граници издржљивости и земље. Ради цабе, а плаћено одсуствује.

Од покретности поседује жену (непознатог годишта), троје деце (1985. и 2 x 1987), и уگو 55 (1988). Од непокретности поседује сајт www.books-dragicevic.com.

